

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard
Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot,
Roger Palà, Marta Pessarodona, Josep Ramoneda,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Armas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Contra l'estat de dret

El serial del cas judicial conegut com Nóos afecta una de les institucions angulars de l'Estat espanyol: la família reial. Encara que el portaveu de la mateixa Casa del Rei, Rafael Spottorno, haja demanat que s'accelere tot el procés per evitar "el martiri" que estan patint, la lògica de l'administració de justícia a Espanya és una altra, i totes les actuacions fins a arribar a la sentència s'allargaran anys. Ja fa temps va quedar ben clar –fins i tot en qüestions tan aparentment banals com el protocol– que la figura d'Iñaki Urdangarin ha quedat descomptada, i que el marit de la infanta Cristina, més enllà de la presumpció d'innocència, ha quedat sacrificat com a tallafocs necessari per la seva conducta "poc exemplar". Però ara les actuacions del jutge José Castro han anat més enllà i el titular de l'Audiència Provincial de Palma ha cridat a declarar també com a imputada la mateixa infanta per "frau fiscal" i "blanqueig de capitals".

La imputació de la infanta, que fa mesos va evitar la mateixa Audiència a instàncies del jutge Castro, ha deixat al descobert les costures més fràgils del sistema. Tots els ressorts necessaris per a evitar-la –polítics, mediàtics i institucionals– s'han activat per desacreditar la iniciativa de l'instructor del *cas Nóos*. Els experts ja han avançat que l'Audiència de Palma podria desestimar la imputació i evitar que la infanta Cristina declare emparant-se en la denominada doctrina Botín. En un escàndol sense precedents, el Tribunal Suprem va sentenciar que el principal banquer de l'Estat espanyol no havia de ser imputat en un cas carregat d'irregularitats "perquè l'acusació popular no pot prosperar si no és també amb la de la fiscalia o dels perjudicats". Anys més tard, el mateix Suprem es va corregir quan va admetre la imputació del president del Parlament basc, Juan María Atutxa, que es va fer conforme a una acusació considerada "popular" perquè la seua negació a excloure el grup de l'esquerra *abertzale* de la cambra afectava "l'interès públic".

Siga com siga, les actuacions a l'entorn de la infanta Cristina demostren que ni la Fiscalia ni l'Advocacia de l'Estat consideren que el presumpte frau fiscal o el blanqueig de capitals de què és acusada afecten "els interessos generals". Perquè per sobre d'aquests interessos hi ha els de l'estat. L'obstrucció de la justícia que practiquen l'Advocacia de l'Estat, la Fiscalia i el ministeri que porta aquest nom qüestiona l'estat de dret a Espanya i la qualitat democràtica imprescindible. Però això sembla escandalitzar molt poc aquells que tant s'han irritat amb l'eventualitat que la infanta haja de respondre per les seues actuacions davant la justícia.

Als nostres lectors

El primer gran sotrac

Enguany es compleix el centenari del conflicte que va enfrontar les grans potències europees a escala mundial, que va conduir a la cessió de l'hegemonia política d'Europa als Estats Units i que va canviar l'ordre del món tal com era conegut. La Primera Guerra Mundial, cent anys després, demana noves interpretacions i revisions per l'impacte que va tenir en una civilització que va regirar. Aquesta setmana hi dediquem un ampli dossier. Miquel Payeras analitza en tres reportatges el canvi d'ordre internacional, com va afectar la guerra l'economia de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears, i finalment, com la va reflectir la premsa del nostre país. Àlex Milian entrevista Joan Safont, que explica com va viure Catalunya el gran daltabaix.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.